

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit penal în următoarea componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Culencov Boris Petru, născut la 12 iunie 1960, originar din r-nul Călărași, domiciliat în mun. Chișinău, com. Sîngera, str. Viilor 17.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.05.2014 - 14.12.2015;

instanța de apel: 30.12.2015 - 25.02.2016;

instanța de recurs: 12.04.2016 - 28.06.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a fost legal executată.

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, Culencov Boris a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 200 unități convenționale în sumă de 24 000 lei în beneficiul statului.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a reținut că, inculpatul Culencov Boris, deținând funcția de director a COP „MIG”, în gestiunea căreia se afla parcare din str. Calea Moșilor, 9, mun. Chișinău, în baza procesului - verbal de sechestru din 22.10.2010, fiindu-i transmis spre păstrare autocamionul de model „VOLVO FH -12” cu numărul de înmatriculare CMY 420, pus sub sechestru de către executorul judecătoresc Talmaci Roman și fiind avertizat contra semnătură despre răspunderea ce o poartă

pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate transmise în posesie, nu a întreprins măsurile necesare pentru a asigura integritatea autocamionului de model „VOLVO FH - 12” cu numărul de înmatriculare CMY 420, fără a informa paznicii din subordine, despre faptul că, acesta este sechestrat și ca urmare acesta a fost înstrăinat unei persoane necunoscute, fapt confirmat prin procesul - verbal de constatare la fața locului din 03.03.2011.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Culencov Boris să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal și a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de gestionare a parcărilor pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, atât în cadrul urmăririi penale cât și a cercetării judecătorești, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, astfel nu a conștientizat pericolozitatea acțiunilor sale infracționale, aplicându-i acestuia o pedeapsă prea blândă.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Culencov Boris, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care Culencov Boris, să fie achitat în temeiul art. 390 (2) Cod de procedură penală, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, Culencov Boris a fost pus sub învinuire eronat, în lipsa unor probe concludente și nefiind probat existența intenției directe a inculpatului de săvârși fapta imputată.

Totodată, avocatul a indicat că, la adoptarea sentinței a expirat și termenul de prescripție, iar conform art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se eliberează de răspundere penală dacă din ziua infracțiunii a expirat termenul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, apelul declarat de către procuror împotriva sentinței a fost respins ca nefondat, iar apelul declarat de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Culencov Boris, a fost admis, casată sentință și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

- *Culencov Boris a fost achitat de învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.*

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis, că inculpatul Culencov Boris este învinuit de către organul de urmărire penală că, deținând funcția de director a

COP „MIG” în gestiunea căreia se afla parcare din str. Calea Moșilor, 9, mun. Chișinău, în baza procesului - verbal de sechestru din 22.10.2010, fiindu-i transmis spre păstrare autocamionul de model „VOLVO FH - 12” cu numărul de înmatriculare CMY 420, pus sub sechestru de către executorul judecătoresc Roman Tălmăci și fiind avertizat contra semnătură despre răspunderea ce o poartă pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate transmise în posesie, nu a întreprins măsurile necesare pentru a asigura integritatea autocamionului de model „VOLVO FH -12” cu numărul de înmatriculare CMY 420, fără a informa paznicii din subordine, despre faptul că acesta este sechestrat și ca urmare acesta a fost înstrăinat unei persoane necunoscute, fapt confirmat prin procesul - verbal de constatare la fața locului din 03.03.2011.

Aceste acțiuni ale inculpatului Culencov B. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 251 Cod penal, înstrăinarea bunurilor sechestrate, săvârșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Astfel, la baza sentinței de condamnare instanța de fond a pus declarațiile martorilor: *Talmaci Roman, Triboi Vadim și Gadjiu Nicolae; procesul-verbal de confruntare din 17.04.2014 (f.d. 102); procesele-verbale de sechestru din data de 18.03.2010 și 06.07.2010 (f.d. 97, 98).*

Instanța de apel a indicat, că din interpretarea dispozițiilor art. 251 Cod penal rezultă că infracțiunea este realizată prin însușire, înstrăinare, substituire, tănuire sau utilizarea în alte scopuri.

Prin *înstrăinare* se are în vedere transmiterea bunurilor sechestrate sau confiscate în folosul unor terțe persoane, sub formă de vânzare, donare, achitare în contul datoriei, etc.

Poate fi încriminată infracțiunea numai dacă a existat intenția directă.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate argumentele primei instanțe referitoare la faptul că, vina inculpatului este dovedită prin procesele-verbale de sechestru din 18.03.2010 și 06.07.2010 prin care Culencov Boris a fost preîntâmpinat să nu permită ieșirea unităților de transport sechestrate în parcare, or, acestea nu dovedesc faptul comiterii de către inculpat al infracțiunii înscrinate.

Astfel, studiind materialele dosarului, instanța de apel a constatat că, inculpatul nu s-a aflat la fața locului în momentul ieșirii autocamionului de pe teritoriu, nu a participat la înstrăinarea autocamionului pus sub sechestru, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Gadjiu Nicolae, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a

declarat că, peste 15 minute după ce a ieșit autocamionul din parcare a venit șeful lor, Culencov Boris, care după ce i-a spus că camionul a plecat l-a certat, (f.d. 26).

Totodată, instanța a menționat că, din declarațiile martorului Triboi Vadim s-a constatat că, autocamionul a fost luat de către tatăl său, Triboi Victor, așadar, inculpatul nu a fost la fața locului, nu a contribuit la comiterea infracțiunii sub nici o formă, ba mai mult a aplicat sancțiuni față de persoanele vinovate.

Astfel, instanța de apel a indicat că, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror invocând temeiul expres prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu trimiterea cauzei penale spre rejudecare în aceeași instanță de apel, de către un alt complet de judecată.

Recurentul în motivarea recursului declarat, invocă faptul că, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor prezentate de către procuror în susținerea acuzării.

Totodată, recurentul indică că, instanța de apel fără cercetarea întemeiată și pe deplin tuturor probelor administrate la cauza penală respectivă a respins probele aduse de către acuzare.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit reține, că la caz, procurorul își întemeiază recursul ordinar declarat pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care pot fi divizate în mod convențional în următoarele părți componente:

- 1) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- 2) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;
- 3) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

Prima parte componentă nu poate fi reținută spre examinare luând în considerare faptul că, instanța de apel a dat răspuns asupra tuturor motivelor invocate atât de procuror cât și de avocatul inculpatului.

Cu referire la a doua parte componentă, Colegiul penal lărgit menționează că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente. Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel și susține soluția achitării persoanei fapt reflectat clar în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 20156. Procurorul invocă totodată că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul de stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat la adoptarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, deficiențe vis-a-vis de aprecierea eronată a probelor, elucidarea și stabilirea circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, fapt care au dus la condamnarea ilegală a inculpatului Culencov Boris, pe care le-a corectat.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel corect a menționat, că sentința a fost bazată doar pe presupuneri, dar nu pe probe veridice, care au fost prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei, instanța acceptând și preluând abordările și concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpatului.

Mai mult, instanța de apel just a considerat eronate argumentele primei instanțe referitoare la faptul că, vina inculpatului este dovedită prin procesele-verbale de sechestrul din 18.03.2010 și 06.07.2010 prin care Culencov Boris a fost preîntâmpinat să

nu permită ieșirea unităților de transport sechestrate în parcare, or, acestea nu dovedesc faptul comiterii de către inculpat al infracțiunii încriminate.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, art. 251 Cod penal nu poate fi aplicat dacă însușirea-înstrăinarea este săvârșită nu de către persoana căreia i-a fost încredințate bunurile spre păstrare, dar de persoana care a avut acces la bunurile respective în legătură cu munca pe care o prestează în calitate de paznic (hamal, ș.a.).

Astfel, din probele administrate în respectiva cauză penală este cert că, Culencov Boris nu a permis ieșirea autocamionului din parcare, mai mult nu s-a aflat la fața locului în momentul ieșirii acestuia și nu a participat la înstrăinare fapt confirmat de declarațiile martorilor și anume: Gadjiu Nicolae (f.d. 26), Triboi Vadim (f.d. 70).

Din textul recursului se evidențiază că, recurentul critică aprecierea probelor, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat a dispus achitarea lui Culencov Boris de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, din motiv că, fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

Instanța de apel a stabilit că, învinuirea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în coroborare cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor, argumentând detaliat respingerea probelor aduse în sprijinul acuzării lui Culencov Boris.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, în recursul declarat, recurentul doar enumeră probele administrate și verificate de instanța de apel, care după părerea acestuia confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs invocat privitor la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de

instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Așadar, instanța de recurs conchide că instanța de apel și-a motivat soluția privind nevinovăția inculpatului, care a fost expusă pe larg la pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Culencov Boris Petru*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la *26 iulie 2016*.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu